

תלתני לג'הר!

השמו
המובהר
ללא סבון

מחיר השופרת: 220 פרי'
+ 35 סר' מס מותרות
מחיר הבקבוק: 340 פרי'
+ 55 סר' מס מותרות

(כולל 30 פרי' סקרון עבור הבקבוק)

חוצה "שמן" חיבה

כחובו...
מטוסיאן

האחיות לא היו רחמניות

לכאורה אין זו אלא עוד שביעה על הטבת תנאי העבודה והעלאת השכר, אלא שמבועד להחלטתן האיתנה של 2000 האחיות, שיצאו לשביתה, משתקף שינוי ערכים עקרוני, והוא החלטה ביוכות ישן על הנושא הקיים לא רק בארצנו: האם האחיות היא מלאך שבא למלא שליחות לשם שמים או בעלת מקצוע ככל המקצועות? וכל אדם, שאינו חי על פי מושגים מופשטים, יסכים לדעה, כי עברו (וכנראה ללא שוב) הימים בהם הנזירה והמתנדבת מלאו את השליחות של טיפול בחולים על חשבון "התשלום הסופי" כשהן מקבלות מדי פעם אי אלה מפרעות על חשבון זה מן השמים.

עול גדול נעשה לאחיות בבתי החור לים שלנו. תמורת שמונה שעות עבודה ביום ושבע בלילה, עבודה קשה מאד, מקבלת האחיות משכורת זעומה (אחת ראשית, לשם דוגמה, אחראית למחלקה שלמה, בעלת השכלה ונסיון, מקבלת כששים לירות, בה בשעה שעלמה היר דעת לכתוב במכונת כתיבה, משתכרת יותר — אם יש לה הפרוטקציה הדרושה למשרה המתאימה). האחיות נעזבו ל"נפשן לא רק על ידי מעבידיהן — ה"ממשלה, העירייה, הדסה, — אלא גם על ידי ההסתדרות. אכן, לא רק האחיות היו ללא רחמנות אלא גם המוסדות עצמם. וגרוע מזה: המעבידים לא שיערו כלל כי האחיות תעשינה כדבר הזה וביקשו לנצל את הרגע האנושי "כאמצעי מניעה". אולם סבלנותן של האחיות הע"מלות והמודקנות ללא עת מרוב עמל פגה. וכך החלה השביתה.

הפרשה הזכירה את הסיפור על ה"שופט אשר שמע את שני הצדדים ואמר לכל אחד מהם, "אתה צודק". אמרה אשת השופט: "כיצד זה השנים צודק קים?" ועל כך אמר לה: "נכון, גם את צודקת". מה חטאו ומה אשמו החולים? "אנו מוכנים לערוך שביעת רעב אמר בא כוח החולים (דמות חדשה בציבור, שנוצרה תוך כדי ימים ספורים!) "אלו יכולנו רק לצאת להפגנה". כוונתם ה"ת לטובת האחיות. אך בינתיים, במשך שבוע ימים לא רוחצו רבים מבין ה"חולים, לא הוחלפו כלי מטותיהם, לא הוגש להם האוכל ולא כוס מים. "מימי לא ראיתי ולא שמעתי על דבר דומה לזה", אמר הפרופסור מרכוס, המנתח הראשי, שמחלקתו הפכה לגיא הסבל בגלל השביתה. אולם גם הוא, המנתח המפורסם לא האשים את האחיות, ובכל פעם אץ למחלקתו כדי לבדוק את חוליו הקשים ו...לטפל בהם במדת היכולת (נסתבר, כי הפרופסור מרכוס יודע ל"הפליא להגיש כוס או סיר לחולים).

לאחר הימים הראשונים של ה"שביעה הפכה הסיסמה "ואהבת לרעך כמוך" ללחם חוקם של החולים. אנ"שים חלשים וחולים ירדו ממטותיהם כדי לעזור לחלשים מהם, שאינם מסוגלים לרדת. ואולם הדמות הפופולרית ביותר בביה"ח "הדסה" בת"א היה אליהו אשכנזי, בן 4, שנכווה בידו ו"שוכב מזה 100 יום במחלקה. אליהו זה רץ להביא מים וסיר, רץ להודיע לאחות הראשית על כל מקרה ואפילו לרופא. ואליהו שמח מאד על התפקיד הזה. טר"ס הרגיש את חשיבותו: ה"חיים לא היו עוד משעממים, והוא היה "הכי חשוב מכל הגדולים".

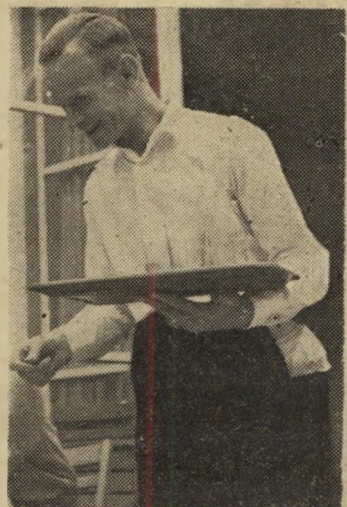
ואותן אחיות שובתות שנודמו ל"מחלקות ויכלו לראות את הסבל, עמדו בו, הן לא עשו מלאכה במחנת (ואם כי היו גם כאלה) כי "המטרה מקדשת את האמצעים". האם נפל על ידי שבי"תן כתם שחור על גבי חלבן המסמל את המקצוע הזה?

המלחמה בשיתוק והמצפון

בשבוע שעבר באו הידיעות המ

שמחות הראשונות מחזית מחלת ש"י תוך הילדים. מסתבר, כי מאז המחצית השניה של תודש יוני החלה ירידה במ"ספרי המקרים, ובמשך 24 ימים רצוי פים לא נרשמו אלא שנים-שלשה מק"רים בממוצע ליום (לעומת 12—15 לפני חודש). אך הוחל להרגיש בהקלה זו לאחר חדשים של סיוט המגפה, ומשרד הבריאות בכבודו ובעצמו פירסם מס"פ רים מבהילים של קרוב ל-350 מקרים שאירעו ואשר מהם מתו 40 ילד. מה מסתבר? מספרים אלה נוגעים לתודש שעבר, אכן, בה בשעה שהיה מקום להופיע בפני הציבור עם הידיעות ה"שמחות, המרגיעות, המעודדות — רק או גמרו הרופאים לחשב את המס"פרים של החודש שעבר...

בינתיים הוזמן לארץ מומחה בין לאומי למחלת השיתוק, הוא פרופסור ג'הון פול מאוניברסיטת ייל, כדי שיע"מוד מקרוב על בעיות המגפה ויתן

הממצר אלפרד מירד
מסעדה אינה ניתנת על מגש

עצה לרופאינו. ראה הפרופסור פול את אשר עושים הרופאים בישראל נגד המחלה, התבונן בכל, חקר את יומס"פריים ואח"כ כינס את כל המעוניינים בדבר ואמר להם בערך כך: עשייתם את כל אשר אפשר לעשות, אפילו אנו באמריקה עושים פחות, ואשר לעצם המחלה, הרי שאף אחד מאתנו אינו יודע את מקורה... שואל עתה הציבור: "מה פירוש מומחה בין לאור"מי? אם אין איש יודע את סיבת ה"ח חלואה, ולא יודע אמצעים נגדה, ונגד התפשטותה ולשם הצלת הנגוע, וגם פרופסור פול אינו יודע — מה הטעם לכינוי "מומחה"?... את התשובה לכך אפשר למצוא באחת השאלות שהציג ד"ר מאיר, מנהל משרד הבריאות שלנו לאורח החשוב, כאשר השנים הופיעו בפני המיקרופון ב"קול ישראל". בדור"שיה שהתנהל מסביב לביקורו של פרי"פסור פול, שאלו ד"ר מאיר בערך כך: "ומה דעתך על כל אשר עשינו כן נגד התפשטות המחלה?" ועל כך השיב האורח: "כל מה שאפשר רק לעשות..."

ואשר לקהל הרחב, כדאי היה לה"אזין לסיכומיו של פרופסור פול, בשל הערה אחת בדבריו, שאינה נוגעת ב"מישרין לשיתוק הילדים. הוא אמר: "יש הרבה לעשות ביחס למצב ההיגייני ני במסעדות שלכם", אכן, הפרופסור מאמריקה לא חידש אמנם מאומה.

הממצר מנגדל'גד

בימים הקרובים עומד להתחלל ה"גיטו" הערבי של מגדל'גד. רבים שמו עין על הבתים שיתפנו. אולם איש אינו מתפלל לרגע זה בלהט כה רב

כמלצר בלונדי בקפה "פסג" בתל-אביב. העולה החדש אלפרד מילר (הגיע ארצה לפני כמעט שנה) הוא בעל עבר מיוחד במינו. הוא אחד העולים ה"חודיים המעטים שלא היו יהודים כלל. בכל זאת לא בא בגנבה, כאחרים. להי"פך, הוא זכה להמלצה רשמית מטעם ההסתדרות הציונית בהונגריה. הסיבה: המלצר אלפרד מילר, הונגרי קאתולי, לשעבר מפקד-גוש בבואדאפט בימי הכי"בוש הנאצי, הציל כמה מאות ילדים יהודים ממוות בטוח.

כשבאו הקומוניסטים נמלטו בני-חסור תו של המלצר-המפקד לארץ-ישראל, ר"הוא נשאר עצוב. המשטר לא מצא חן בעיניו. "לא היתה עוד חדות-חיים". הת"יצב במשרד הסוכנות, הצטייד בחוברת שלמה של המלצות נלהבות, ובא לארץ.

בארץ מצא את הצנע. אולם הגבתו היתה הפוכה מזו של המלצרים המקור"מים. חסר מזון? ובכן, דרוש להוכיח שאפשר להכין ארוחה הוגנה גם ממה שיש. רקמו להם המלצר הבלונדי ו"אשתו הטובות ההונגרית, חלום — לפ"תוח מסעדה משלהם במגדל'גד כדי ל"הוכיח לבעלי המסעדות בארץ "ש"אפשר".

אלא שיחס המוסדות לעולה-החדש אלפרד מילר קריר יותר מאשר יחס של המוסדות הציונים למפקד-הגוש אל"פרד מילר בבואדאפט. הרבר נתקל ב"קשיים. לבתים היו "תפוסים", או "היב"כחו" לאחרים. בינתיים משרת המלצר בעל הפנים האריים את הלקוחות שלו בבית-קפה תל-אביבי, אומר "תודה רבה" בעברית צחה...ומכחה שהבתים הער"בים במגדל'גד יתפנו בקרוב.

גורדין קולקטיבי

בית המשפט המחוזי בתל אביב עבר לבנינו החדש. במקום אשר בו שכן בעבר מטה ה"סי אי די" בדרך יפית"א תראה היום את ממלכת החוק והצדק הישראלית על אולמיה ולשכותיה, כשמעל לראשי השופטים מתנוסס סמל המדינה. כל זה נאה והכל יחייבו בלי ספק את השיפורים הללו; לא ישבו עוד שופטים גדולים ונכבדים באולם כשהמים חודרים מבעד לתקרה ומטפ"ספים על ראשיהם... (הכוונה לשופטים המחוזיים, כיון שמעתיהם ובעל אולם ביה"ד המחוזי שופטי השלום ועל פי ה"נסיון רשאים אנו להניח, כי התיקון"נים בתקרה האומללה ידחו מחוסר תק"ציב). ולא ישימע עוד בביה"ד פסק דין למאסר עולם לצלילי השיר "עוגה חוגה" הבוקעים מגן הילדים אשר בחצר.

אולם אין שינויים ושיפורים אלה באים לתקן את העול הגדול הנעשה לקהל הרחב על ידי הסיפורים הבלתי יעילים של בתי המשפט במדינה. הכוונה לאותם מאות אלפי אנשים המזומנים לבי"ת המשפט כעדים, כמתלוננים, כמומי"חיים ואף כנתבעים. רבבות שעות עבו"דה הולכות לאיבוד בפרוצדורי בתי המ"שפט שלנו. אדם כי יזמן להעיד ב"ת שפט לשעה שמונה בבוקר יש והוא נקרא לשופט לא לפני השעה 12 או אחת אחת"צ, אולם יש גם שרק או נאמר לו, כי המשפט נדחה ועליו ל"בוא כעביר חוש או חדשים (כדי... להתנסות שוב).

חוסר ידיים עובדות, חוסר קצב מהיר ומאורגן, (או שמא חוסר תיאום בע"בודה?) — כל אלה גורמים לתקלות רבות ובתי המושג "יעילות" לבין המצב הקיים בבתי המשפט שלנו כיום. רוב"צת תהום עמוקה ומזועזעת.

מאות עבריני תנועה מוכנים היו לשלם קנסות כפולים ומשולשים ובלבד שלא יועמדו לדין. שהרי אין זאת או